

at optræde som Angiver og paa anden Maade at hindre Forbrydelsen, navnlig ved at advare den Person, der er udsat for Fare. Ligesom endelig Børn under 15 Aar formeentlig ingenfinde bør drages til Strafsansvar for Undladelse af at angive eller forhindre forestaaende Forbrydelser, saaledes turde der ogsaa være Tøse til at lempe den almindelige Forpligtelse i denne Hensende ligeoverfor Personer, der staae i et meget nært og inderligt Forhold til den Skyldige, hvem det navnlig ikke uden stor Haardhed synes at kunne forlanges, at hine Personer selv skulle angive og derved undergive maaskee de allerførste Straffe. Anderledes stiller Sagen sig, forsaavidt der er Tale om paa anden Maade end ved Angivelse for Dyrigheden at hindre en Forbrydelse, hvorved andre Menneskers Liv udsættes for Fare; i saa Fald tør selv de nærmeste Slægtninge ikke fritages for den Pligt at gjøre, hvad de kunne for at redde den, hvis Liv er truet. Vel er det ikke undgaaet Kommissionens Opmærksomhed, at der i Realiteten stundom ikke vil være stor Forskjel imellem en Angivelse og en Underretning til det eventuelle Offer for Forbrydelsen, eller anden Virksomhed for at forhindre Forbrydelsen, forsaavidt Mistanken dog herved vil blive ledet hen i en bestemt Retning, og at det forsaavidt ogsaa, naar man vil fritage den Skyldiges Slægtninge for at angive ham, kunde blive for haardt ubetinget at paalægge dem at give saadan Underretning eller at vise saadan anden Virksomhed; men man har i denne Henseende beroliget sig ved den Betragtning, at en fornøftig Domstol nok vil forstaae og anvende Bestemmelsen i Udkastets § 56 3die Stykke om, at den Skyldiges Ægtefælle, Børn o. s. v. ikke skulle straffes for undladt Angivelse til Dyrigheden, saaledes, at Straffriheden ogsaa kommer disse Personer tilgode, skjøndt de heller ikke ellers have gjort Noget for at forebygge Forbrydelsen, naar Forholdet virkelig stiller sig saaledes, at de ikke kunde gjøre noget Skridt i den Retning uden at nedbringe Straffelovens Haand over Ægtefællen, Faderen o. s. v. eller, med andre Ord, uden i Gjerningen at angive denne. — 3det Udkastets § 56 er affattet i Overensstemmelse med de ovenangførte Anstuelser, skal man endnu gjøre opmærksom

paa, at man i begge de 2 første Stykker som Betingelse for Angivelses- eller Forebyggelsespligten har fremhævet, at den Paagældende skal have haft sikker Kundskab om den forestaaende Forbrydelse, for derved at antyde, at det ikke er tilstrækkeligt for at paalægge ham Strafsansvar, at han har haft nogen Mistanke eller Formodning om Forbrydelsen, ligesom det formeentlig forstaaer sig af sig selv, at der kun bør blive Spørgsmaal om at straffe Noget for at have undladt en Angivelse, naar han efter samtlige tilstedeværende Data med Tøse maatte antage, at hans Angivelse vilde kunne have nogen Virkning. Det er derhos anseet rigtigst, om det end ikke just maatte være nødvendigt, udtrykkelig at udtale, at Forpligtelsen til at gjøre Angivelse eller paa anden Maade at søge at forhindre Forbrydelsen, saavel efter Sens 1ste som efter dens 2det Stykke, er betinget af, at saadan Virksomhed kan finde Sted uden at udsætte den Paagældendes eget eller hans Nærmestes Liv eller Velfærd for Fare. Man har endelig, ifølge Farligheden og Grovheden af de Forbrydelser, med Hensyn til hvilke Angivelsespligten alene paalægges; troet, at Straffen for Krænkelser af denne Pligt ikke kan sættes ringere end „Fængsel eller Forbedringshunsarbejde“; men man har paa den anden Side meent, at denne Straf er saa alvorlig, at den ikkun bør bringes i Anvendelse, hvor den Forbrydelse, som burde være angivet eller om muligt paa anden Maade forebygget, bliver om ikke just fuldbrydet saa dog ialtsald begyndt at iværksættes — hvilket betegnes ved de Ord i Paragraphens 1ste Stykke, „dersom Forbrydelsen kommer til Udførelse“ —, saaat altsaa den undladte Angivelse ikke skal straffes, hvor det kun er kommet til en Forberedelse af eller et fjernere Attentat paa Forbrydelsen.

Til 6te Kapitel.

(Om Straffens Udmaaling og Nedsættelse i visse Tilfælde samt om Forbrydelsens Gjentagelse).

Man har i Udkastets § 57 troet at kunne sammentrænge de forskjellige Omstændigheder,